

Știri și Reportajii

Willimowski (Polizei Chemnitz) a câștigat campionatul goalgetterilor

După campionatul ligilor din Germania s'a făcut clasificarea goalgetterilor tuturor ligilor și s'a constatat că Willimowski, fostul internațional din gruparea Polizei Chemnitz a câștigat acest titlu în urma celor 35 de puncte realizate, înaintea campionatului său Piontek (Germania Koenigsh) și Eppenhoff (Schalke 04), Binder (Rapid), Walter (Kaiserslautern) toți internaționali ai Reichului.

Iată numele celor 17 goalgetteri ai Germaniei:

Willimowski (Polizei Chemnitz), 35 puncte,
Piontek (Germania Koenigsh) 33 puncte,
29 puncte: Berndt (Te-Be), Eppenhoff (Schalke 04), Schlavitzki (VFL 99),
28 puncte: Schaffranke (Putnitz),
25 puncte: Binder (Rapid Viena),
24 puncte: Preschle (Neckarau),
21 puncte: Seitz (VFB Stuttgart),
Frey (Kickers Stuttgart),
20 puncte: Trenkel (Dessau), Idkowiak (Mlawka),
19 puncte: Goetz (Schiltigheim),
17 puncte: Piekortz (Fortuna),
16 puncte: Walter (Kaiserslautern).

WILLIMOWSKI
(Polizei Chemnitz)

Kruebeberg (1860 Munchen), Ludolf (Hannover 36),
16 puncte: Walter (Kaiserslautern).

Sub o ploaie ca prin sită în căutarea „oborenilor“

Un antrenament sub duș condus cu muzica de Fane Cârjan în tața a... șapte spectatori văzut de un reporter plouat

Ca în fiecare Joi după amiază de altfel, m'am deplasat și eu până la terenul din Obor, pentru a asista la antrenamentul săptămânal al jucătorilor de la Unirea Tricolor.

Cu speranța că dacă plouă oborenii nu vor eși pe teren la capă am plecat mai târziu, astfel că am ajuns cam pe la cinci jumătate la arenă.

După cum se vedea de la poartă terenul era goal (rog citiți gol, adică așezându-se pe teren, afară de porți cari erau și ele goal-e). Deci nu se face antrenament mi-am zis și am pășit spre cabană.

Când am trecut însă pe lângă cabană, îngrijitorul băga lemne în sobă. Să nu credeți că povestea cu lemnele e poveste. Nu, Cabana Unirii Tricolor posedă și o sobă așa zisă oarbă, adică gura sobii e pe afară. Și dacă oborenii fac lux să facă focul, îmi ziceam eu, sunt înăuntru și sînu la o parolă. Când colo oborenii absenți. Doar proaspătul

student Sucitulescu stătea pe un scaun cu 3 picioare la gura sobei și citea un ziar.

Care credeți oare? Desigur „Gazeta Sporturilor“.

„Sucitu“ pentru că n'are timp zina de ocupat ce e citește seara pe gratis la cabana din Obor, doar doar o mai afla ceva în legătură cu reîntrirea lui la Sp. Studențesc.

Dar să trecem la chestiunea care ne interesează.

Aflu de la Sucitulescu că Unirea Tricolor se antrenează sub conducerea maestrului Cârjan, pe un teren oarecare într-o „groapă“.

CRICIOTOIU

Obligația față de Gazetă și de cetitori (mai ales față de cei din Obor) mă face să mă decid să mă deplasez până în „groapă“ unde băieții sunt la antrenament.

Deci iată-mă ieșind de la teren, trecând prin fața lui Drăghici, urcând paserela peste șine și ajungând afară pe câmp unde încep să înot până în glesne în... noroi, într-o direcție, oarecare.

Desi eram „bine“ îndrumat de Sucitulescu, nici el nu cunoștea locurile singuratic unde Oborul făcea antrenament „camufla“ — merg mai departe.

Ajung într-un loc unde fusese o nisiparie; numai gropi un fel de „șapte vâi și-o vale adâncă“ și iacă că dau peste niște corturi.

Ca omul care după ce a străbătut o pădure singuratică sunt bucuros că dau peste un semn fire el și balacacheș, (doar Sony nu-i e rom), întreb pe un dănciuc despre locul unde face antrenament oborenii. În zadar.

Deși toți „romii“ răsăr din cort nișii nu-mi poate spune nimic.

Fără niciun răspuns precis plec mai departe, în larma câinilor de la șatră.

Plouă ca prin sită și eu singur, doar eu gândurile mele și un trench de 8 kg., pășesc mai departe gândeându-mă la greutatea vieții de reporter.

Iată însă că zeila Fortuna mi-a scos câțiva câini în fața cari încep să latre și să se apropie amenințător. Mă înarmează cu câteva pietre și fac un ocol de câțiva zeci de metri.

Când ce aud? Vocea lui Cârjan „stăflet vocal“ al Unirii Tricolor.

Drept să vă spun fac o cruce (destul de mare ca să fie oficială), o iau repede la picior și ajung sus pe deal.

„Sucitulescu mi-a făcut-o“ — îmi zice eu — mi-a spus că e vorba de o groapă și cănd colu... Totuși sunt mulțumit.

După o jumătate de oră am ajuns la destinație.

Scot pietrele din buzunarul trenchului și mă îndrept spre „poarta“ lui Cristea și mă ațezez celor 6 (șase) spectatori. Pe un teren fără margini (pardon fără tuse) jucătorii Unirii fac antrenament în familie.

FANE CÂRJAN NU GLUMESTE

Pentru că am ajuns cam pe înserat aflu că mai întâi jucătorii au făcut la început 2 ture de circa 1 km, fiecare după care s'a trecut la contactul cu lăleul.

Din echipierii primei garnituri a oborenilor s'a format un 11 care de data a doua a fost compus din: Cristea, Iliescu, Marinescu, Anghelache, Florea, Boteanu, Brăileanu, Cârjan, Sony Dumitrescu, Lulu Mihăilescu și Criciotoiu cari au jucat împotriva unei combinate, care până la sfârșit a fost învinsă cu circa 14:2 (poate au fost chiar mai multe, dar cine avea chef să le numere pe timpul de ieri).

Echipa improvizată, ca să nu se ude a jucat tot timpul în traininguri fapt care a făcut ca fiecare dintre jucătorii să se miște extrem de greoi. Această a intrat mult pe maestrul Cârjan care spre deosebire de ceilalți jucători avea un fular alb la gât și un fes roșu în cap.

Doar antrenorul trebuie să se deosebească de ceilalți, nu de alți.

Și ca de obicei Cârjan a vorbit mai mult decât a jucat.

Despre meci nu se poate spune nimic. Poate doar că a fost un joc fără istoric.

Dintre jucătorii nu am excelat decât Anghelache care s'a prezentat depe-

rior celorlalți coechipieri chiar în teren moale și desigur... Cârjan care a dat directive mereu.

CRITICUL CÂRJAN

La un punct înscris de Anghelache pe sus Cristea nu face decât să-și bălăbănească mâinile în zadar căci mingea i-a intrat „printre“ în goal. De data aceasta chiar în „gola“ căci nu era nicio posibilitate să o oprească și balonul se duce departe pe câmp.

Până să aducă un „puști“ balonul Cârjan îl critica pe Cristea.

— «Ce dom'le, asta-i portar? Mai bine l-am ceda hotelului Brutus că tot caută de o săptămână unul prin ziare.

Nu vezi că de când a venit primăvara umblă cu mâinile brambura pe sus de parcă vrea să prindă muște nu mîine.

Balonul fiind readus pe teren jocul continuă în același ritm, până când s'a înserat deabinelea.

Obosită de acest antrenament cu balonul pe un teren clesit caravana oboreană se îndreaptă spre cabană.

Pentru că aveam același drum și cum nu vroiam să risc plecând singur să mă încolescă jăvrela, i-am însoțit.

Între timp alături de antrenor, că Sony a făcut antrenament de unul singur pe terenul clubului începând de la orele 14 până la orele 16,30 și de aici a lipsit.

După această oră, maestrul „strune-lor“ s'a dus acasă să se antreneze din nou, de data aceasta în vederea unui concert pentru seară.

Tot de la Cârjan aflu că din lotul oborean: Bodea, Petrescu, Alecu Andrei au lipsit nemotivat și Fane e supărat foc că tocmii în preajma jocului cu „ofenii“, băieții nu vin la antrenament.

Iacătă, înserat înserat ajungem la cabană și leoră.

Afară Mitică „intendental“ bagă meren lemne în sobă. Îmi pare rău că trebuia de la redacție nu-mi pot da prilejul să rămân și eu măcar un sfert de oră împreună cu jucătorii oborenii, nu de alta dar ca să mă usuc... apoi alături la Drăghici.

După îmbrăcare cu băieții îmi iau rămas bun — cu destule regrete de altfel — de la jucătorii plus antrenor cari toți sunt optimiști că Duminică se vor revanșa pe teren cu vîr și înosor.

Leorăcă mai sus în 24 și în timpul celor 9 stații până la Brezoianu mă gândesc numai ce vor face Duminică oborenii.

Zău, nu e ușoară meseria de reporter.

Suneți și d-voastră este sau nu este?

— GH. MOCANU —

Un mare cross interșcolar la Piatra-Neamț pentru cupa Moldovei

Din motive, pe care nu mai e nevoie să le repetăm, au fost anulate campionatele naționale de cross școlar cari urmau să se dispute Duminică aceasta.

Pentru a răsplăti însă eforturile celor din provincie, s'a trimis la Piatra-Neamț, el fiind orașul celui mai harnic, o cupă care se va decerna celui mai bun liceu într-un concurs interșcolar de cross.

Acest cross se va putea ține fie Duminică aceasta, fie după vacanța Paștelui. N'ar fi rău credem, că la

aceste întreceri să fie invitate și echipele din România și Vaslui. De altfel titlatura trofeului e „Cupa Moldovei“. Ar fi un prim pas pe drumul biruinței atletismului moldovean, până azi inexistent.

Odată cu cupa, d. V. Firea care a primit din partea directoratului acestei misiuni, va duce în dar Piatrei-Neamț discuri, sulite și alte materiale atletice, care vor bucura și vor răsplăti astfel munca rodnică a d. Iovănescu.

Un antrenament mai mult teoretic la Rapid

Fiecare jucător a primit instrucțiuni precise cum să joace la Ploiești

Pe arena de la Giulești s'a desfășurat ieri, după amiază cu tot tîm-

bindu-se fiecare jucător în parte. Antrenamentul n'a durat decât o oră, timpul fiind egal împărțit pentru fiecare specialitate.

Antrenamentul a constat din 30 de minute gimnastică, iar în celelalte 30 minute s'a făcut un mic joc la două porți. După ora cîvenită de antrenament ceilalți jucători au trecut la îmbrăcat rămânând pe teren doar antrenorii și portarul Sadowsky care a fost antrenat cu multă atenție avîndu-se în vedere misiunea grea pe care o are de îndeplinit în meciul de Duminică cu FC Ploiești în deplasare.

Înainte de plecarea jucătorilor Barațky a făcut o lecție amănunțită formînd echipa care va juca Duminică la Ploiești și apoi dînd sfîrșit la Ploiești detaliu asupra postului și jocului său.

Au participat la antrenament următorii jucători: Sadowsky, Negru, Moldoveanu, Radu Florian, Costea, Răsinaru, Wetzer III, Leugheriu, Si pos, Bogdan, Barațky și Dan Gavrilulescu.

SADOWSKY

pul ploios antrenamentul FC Rapidului sub conducerea lui Barațky. La acest antrenament au participat toți jucătorii. S'a insistat la controlul balonului pe timp ploios urm-

Directoratul Handball, Volley-Basket-ball

Comunicat

Pentru reluarea activității oficiale de handball în întreaga țară, Directoratul de Handball a decis următoarele:

Grupările sunt obligate să comunique până cel mai tîrziu în ziua de 25 Aprilie crt. următoare:

1. Dacă iau parte la campionatul local și dacă acesta a început;

2. Cine conduce activitatea locală: numele persoanei, adresa și ocupația;

3. Să înainteze un tablou cu numele tuturor persoanelor din Comitetul de conducere al Clubului, al Președintelui și Secretarului, precum și adresa exactă a grupării;

4. Un tablou cu numele tuturor jucătorilor cari activează în mod serios în cadrele grupării, cetățenia și origina etnică;

5. Să trimează spre preschimbare toate licențele vechi însoțite de o nouă fotografie a fiecărui jucător, împreună cu suma de 5 lei pentru fiecare licență de preschimbare; pentru jucătorii noi cari voese a fi legitimați sau cei vechi cari au li-

centa pierdută, se vor trimite 2 fotografii, cu datele necesare și suma mai sus amintită;

6. Relații asupra situației materiale a grupărilor (cine o subvenționează, dacă închează cotizații dela membri, venituri, etc.);

7. Dacă au teren de sport; dacă nu să anunțe unde fac antrenamentul și unde susțin meciurile oficiale și amicale. Starea echipamentului;

Toate datele mai sus citate, sunt absolut necesare Directoratului pentru aceasta se atrage atenția conducătorilor de grupări, să depună tot interesul ca până în ziua de 25 ale lunii curesente, Directoratul să fie în posesia lor.

Grupările neafiliate care doresc a activa în mod oficial, să se conformeze celor specificate mai sus, făcînd și o cerere de afiliere.

Cei ce nu se vor conforma dispozițiilor date de Directorat, vor fi considerați că renunță la activitate.

Adresa Directoratului este: Str. G. Cantacuzino No. 33, Buc. I.

SPORTUL ȘI MORALA — IN — STATUL MODERN

de Grigore Neculcea
MEMBRU IN DIRECTORATUL
SCRIMEI

Temă veche de discuții, tratată de unii cu prea mult pesimism, de alții cu optimism exagerat.

Baza esențială a sportului este lupta.

Dar scopul esențial al sportului este de a încerca o reglementare a instinctelor fundamentale omenești, o canalizare a forței brute, în fine, o îmbunătățire a calităților musculare.

Ca multe din instituțiile lumesti, sportul ar fi unul din cele mai puternice auxiliare ale moralei, căci prin legile sale stricte, prin disciplina sa, ar fi deosebit de modelare nu numai fizică dar și spirituală, înfrîmînd prin legile sale de onoare, instinctul de a învinge pe orice pret.

Cu o carieră deja destul de lungă, începută în disciplina severă a atletismului, apoi în cea inexorabilă a sportului principal, ce e rugbyul și continuată prin tradițiile așa de cavaleriste ale scrimii, îmi permit să afirm că posed o oarecare experiență în domeniul sportului.

Concluziile mele sunt destul de complexe. Eroarea fundamentală a fost de a considera sportul ca o distracție pentru tinerii descreșerați sau excentrici.

În loc ca Statul să se ocupe de formarea fizică în aceeași măsură ca și de cea morală, uitînd cuvintele romane „mens sana in corpore sano“, a încercat programul școlar și universitare precipitînd în viața intelectuală o multime de elemente nedotăte, menite să alcătuiască mai tîrziu cohorta periculoasă și nenorocită a rataților.

Stările din trecut au cultivat o roare pentru estetica fizică, au suptă estimat valoarea spirituală.

Europa sub presiunea crescîndă a civilizației a format generații de intelectuali proști și de bărbai nedevotați fiziceste.

Ultimele pălăvii în care se sîrăcoleste încă prea bătrîna Europă, mai reflectează și ultimele rămășițe ale culturii moștenite din Evul Mediu.

Problema medievală a culturii era mai ales politică. Izvoara din lupta uriașă între regi și feudalitate. În această luptă, puterea regală la început era mult mai slabă, dar definitiv de adevărați genii politici și diplomați. Singurul mijloc de a atace pentru rege era mai ales de ordin spiritual.

Contra puterii strobilatoare a feudalilor s'a găsit o armă teribilă și democratică: religia.

Respectul personalității, afînarea obiceiurilor sociale, dezvoltarea și ridicarea nivelului maselor au fost consecințe bune. Slăbirea calităților fizice și degenerescența, ipocrizia, amoralitatea, au contrabalansat aceste rezultate.

Dacă facem bilanțul acestor lupte

cred că putem constata următoarele:

— Progres intelectual și artistic imens.

— Regres fizic din ce în ce mai accentuat.

— Progres politic și social foarte mare.

— Regres moral din ce în ce mai evident.

Biserica catolică a clădit o operă imensă, și pentru vremurile de care scriu, foarte utilă. A fost prima formă democratizantă dela prăbușirea Republicii Romane.

A înlocuit puterea individuală a boierilor prin autoritatea egocentrică, și contrar ce se crede, democrația a regelat.

Viața popoarelor este compusă din acțiuni și reacțiuni, iar catolicismul a fost această necesară reacțiune împotriva puterii crescînde a feudalității.

Dar orice reacție, orice revoluție prin definiție, nu este decât o tranziție care insensibil se instalează în stat, la formă de lege, deviază și în fine, avînd contrareacție tînde spre exagerare.

Asistăm în cursul veacurilor de progres, la decadența acestei revoluții, care în ce privește subiectul nostru s'a manifestat printr-o luptă sistematică, condusă de intelectuali împotriva oricărei forme de manifestare fizică.

Această decadență se accentuiază tîrîndu cu ea cortegiul firesc de vicii, depravățuni, ipocrizii și lasități.

Europa înecată în inecul epurată fizionomia democratico-parlamentară, pe care secolul al 19-lea o simbolizează.

Constatăm că poporul după ce a fost asuprit de unii boeri (nu atât cât s'a spus), a trecut sub jugul mult mai blînd al monarhiei absolute, iar în ultima fază, o serie de filozofi apolitiici au clădit un sistem ideal: Republica democratică.

În acest din urmă sistem bietul cetățean avea cel puțin mîndria să spună că jugul ce-l purta pe umeri, era făcut de el și suportat din propria-i voință.

Ani de-a-îndrăguit speulînd machiajelic acest sistem, guvernele democratice au făcut să așeze pe umerii maselor cea mai grea robie.

Suntem convinși că era democrațiilor s'a terminat.

Statul modern are obligația de a forma individualități noi; are răspunderea sănătății morale, dar și fizice a țării.

Poporul trebuie să primească o bază de plecare atât fizică cât și morală, care să permită individualităților să se manifeste și să poartă o viață.

Ori care individ reprezintă pentru stat o valoare; este o eroare fundamentală de a disprețui un medio-

eru, dar care e dotat admirabil fiziceste.

În Grecia antică, destul de dezvoltată din punct de vedere intelectual, atletii cei mai faimoși — probabil nu tot atât de deștepti — erau diviziți de cei mai mari poezi.

Fără a trece într-o idolatrie, credem că prea veche noțiune de superioritate a intelectului asupra fizicului nu corespunde adevărului deoarece aceste două calități umane reprezintă pentru stat un aport, un capital comun a cărui discriminare este extrem de greu de stabilit.

Un mare sportiv reprezintă un complex de calități tot așa de bogat ca și un mare artist, un mare savant sau un mare scriitor.

Dacă privim din punct de vedere social, evident că Pasteur a fost mult mai util societății decât Georges Carpentier, dar descendenții primului tip social, cred că vor fi mult mai puțin reușiți decât ai sportivului.

Ajungem deci la concluzia, că statul nu trebuie să alege după personalități uriașe. Statul are datoria să formeze generații de tineri bine pregătiți din punct de vedere fizic, moral și intelectual.

Din această masă se vor ridica prin ei însăși genii sau talente, care în brașna lor vor enceri respectul societății.

Cultura intelectuală este chiar astăzi organizată de o manieră destul de ilogică în statele așa zise moderne.

Dar nu mi-am propus decât studiul problemei educației fizice, pe care l'voi aborda mai precis într'un viitor articol.

Știri sportive de peste hotare

IULIUS PRASSLER decult inter-național român care a jucat la Amef și Juventus iar în ultimul timp la Baia Mare în fosta Phoenix, a murit la 1 Aprilie în sanatoriul din Debrețin.

DRESNER SC va înfrîna la 27 Aprilie pe NSTG Praga, în loc de 20 dată mai mulți jucători participă în naționala în contra Elveției.

RAPID, campioana Ostmark-ului va înfrîna Duminică pe campionul Baden, VFB Neckarau pe stadionul din Mannheim în cadrul campionatului național german.

LA 22 MAI are loc disputarea meciului inter-oraș între Muenchen și Nuernberg-Furth.

UPEST, al doilea clasat al campionatului Ungariei a fost invitat în Danemarca pentru trei meciuri, în Iunie, la Copenhaga și la Aarhus.

In loc de un match, două...

Revanșa întîlnirii atletice cu

Germania se va disputa la Breslau

Iată, și nu după mult timp, din nou în discuție matchul atletic dintre echipele României și Germaniei. Ne este chiar teamă ca întîlnirea aceasta să nu ajungă asemenea poveștii cu lupul.

Cum se știe după triumful lui del Klagenfurt, del Iulie 1939, a urmat invitația echipei naționale germane pentru Septembrie 1940. Dar neprevăzutul a răsturnat pregătirile organizatorilor și nădejdiile atletilor.

În fine, în anul acesta, federația germană a trimis directoratului nostru două scrisori.

În prima admitea matchul de la București, hotărât cum o anunțasem pentru luna Iunie, iar în cea de acum nu se comunică locul revanșei acestei întîlniri.

Și anume a fost ale Breslau ca să primească naționala noastră. Acesta ar fi al treilea match dintre România și Germania.

Dar pentru că nu trebuie să ne gîndim niciodată mai departe decât trebuie, să sperăm mai bine în a doua noastră întîlnire cu Germania.

Pentru care n'ar strica să se alcătuiască de pe acum un lot de selecționăți.

Și încă ceva. Dacă am da crezare noștrii aparute deunăzi în

Nemzeti-Sport, echipa Germaniei care vine în Iunie la București va fi formată numai din juniori. Ceeace nu înseamnă în fond nimic, pentru că și așa Germania va învinge. Și-apoi și echipa noastră ar avea foarte mulți juniori. De altfel o întîlnire numai de juniori o credem că nimerită și ușor de realizat.

Un lucru rămîne oricum: prilejul de a înfrîna, a cunoaște și a prețui atletismul german. E un prilej pe care nu trebuie să-l pierdem. Și am voi să credem că într-adevăr nu-l vom pierde.